

**Islands præsident
Guðni Th. Jóhannessons
tale ved
Klaksvíks kommunalbestyrelses
middag
på Færøerne
18. maj 2017**

Klaksvíks kommunalbestyrelse,
byrådsmedlemmer,
lagmand,
andre gode gæster.

Det er en stor fornøjelse for min hustru og mig at besøge Klaksvík nu for første gang og se det sted, som jeg så ofte har hørt positivt omtalt. Mange islændinge er kommet hertil som turister eller i forbindelse med fiskeri i løbet af de forgangne årtier, og Klaksvík har også optrådt i værker af islandske forfattere. For eksempel hos de to navnebrødre Einar Már Guðmundsson og Einar Káráson.

Jeg takker for den mulighed, som jeg fik tidligere i dag, for at lære noget om kommunen, møde de lokale, besøge firmaer og se Christianskirken og de kunstværker, der pryder den. Det er tydeligt, at samfundet her er stærkt og har et godt sammenhold, og høje ambitioner om at støtte erhvervslivets grundlag og forbedre indbyggernes vilkår.

Jeg nævnte tidligere, at Klaksvík har optrådt i værker af islandske forfattere. I den forbindelse kan man genkalde sig, at digteren Hannes Hafsteinn, som var Islands første statsminister, i 1883 udgav et kort digt, som har titlen Í Klakksvík, hvor han særligt bemærker, hvordan byen minder om hjemstaven: „Fjeldomkranset fagre Vig, / fædrelandets steder lig, vårsolen vækker dig, vårblomsterne dækker dig!“ Digterens varme tanker til indbyggerne her stråler ud af digtet, og det må tilføjes, at han kun var 21 eller 22 år, da digtet blev trykt i et dagblad. Jeg tror, det er sandsynligt, at han er kommet til Klaksvík på sine rejser mellem Island og København, hvor han studerede på universitetet; måske har han kunnet mærke hjemlængslen til Island, når så ud over Klaksvík.

Klaksvík har længe været anløbssted for islandske rejsende og sømænd. Man kan se på rutefortegningen for skibe omkring århundredeskiftet 1900, at de på deres vej til Island lagde til i Trangisvåg, Tórshavn og Klaksvík, og i en rejsebeskrivelse fra 1902 fremgår det, at sømændene hentede rogn og levertran i Klaksvík.

Det er sjovt at kigge i det første nummer af *Norðlýsið*, et blad, der udkom første gang i Klaksvík d. 16. april 1915, og som skulle være et forsøg på at starte bladudgivelse uden for Tórshavn. Bladet giver et indblik i de emner, som stod højest på dagsordenen hos den tids indbyggere, i de første år af Første Verdenskrig.

Den første nyhedsartikel handler om den store krig og indledes med disse ord: „Aldrig i Historien har man hørt Tale om et saa grusomt og infernalt Menneskeslagteri, som den nuværende Verdenskrig har ført med sig.“ Nyheden er skrevet på dansk, fordi trykkeriet ikke var i besiddelse af færøske bogstaver, men redaktøren Simon P. Zachariasen lover, at der vil blive rettet op på det. Artiklens forfatter overvejer, hvad der vil ske med Færøerne, hvis Danmark trækkes ind i krigen.

Hovedartiklen i det næste nummer handler om danskernes vrangforestillinger om Færøerne „at de Danskes Forestillinger om Færøerne og færøske Forhold har været meget vage og forvrængede“, hvad forfatteren forsøger at råde bod på. Det havde måske været nødvendigt at skrive nogle flere artikler for at ordne den sag.

Her finder man også en klumme om fritid, „Fritidsbeskæftigelse“, og dens indledende ord giver et billede af kampen for tilværelsen dette sted:

At de fleste Færinger om Sommeren kæmper saa haardt i Kampen for Tilværelsen, at der ikke bliver megen Tid tilovers til at dyrke andre Interesser end dem, der hører til Dagliglivets ensformige Stræben, kender de fleste af Erfaring. Sommertiden er optaget af Fiskeri, Tørv- og Markarbejde, og hvert Øjeblik maa benyttes hvis Udbyttet kan blive nogenlunde tilfredsstillende.

Men de mørke Nætters Tid kommer med Storme, Regnslud og Frostvejr, saa man for en stor Del er nødsaget til at holde sig inden Døre.

Klummeskribenten opfordrer unge til at bruge tiden godt og dyrke læsning af bøger om vinteren, selvom „kvöldseta“ eller „aftensidden“, som vi islændinge kender godt og kalder „kvöldvökur“ eller „aftenvågen“, nu hører fortiden til.

Til sidst vil jeg nævne, at det er et tegn på det tætte forhold mellem islændinge og færinger, at det første pressebillede, som *Norðlýsið* offentliggør, er en tegning af Islands nye statsminister, Einar Arnórsson, professor i jura.

Billedet følges af en artikel om „Det islandske Finanslovsforslag“, som må anses for bemærkelsesværdigt i dette blad, som kun bestod af fire sider i lille format.

Enhver kan se, at meget er forandret i løbet af de omtrent hundrede år, der er gået, siden alt dette blev skrevet i Norðlýsið. I dag viser sig for os en blomstrende by i Klaksvík, et kraftfuldt erhvervsliv og ambitioner. Og forbindelserne til omverdenen er nu blevet bedre end dengang det danske Forenede Dampselskab kom hertil med nogle ugers mellemrum og hentede 118 tønder af rogn eller en lignende last og medierne var på fosterstadiet.

Men jeg glæder mig over, at forbindelsen mellem Klaksvík og Island er lige så stærke nu, som de var i det sidste århundrede; og i den ånd vil jeg bede de tilstedeværende rejse sig og løfte glassene til ære for vores venskab og for indbyggerne i Klaksvík.